

Cinquena carta (d'Igualada a Pals)

Igualada, 1-IX-1943.

La darrera carta s'adreça a Pals, on l'amic que havia estat, una vegada més, llicenciat provisionalment i reclamat de nou per part de l'exèrcit, continuava fent el servei militar.

La resta de companys esmentats en les cartes anteriors segueixen també mobilitzats, amb permisos temporals. En aquells anys el govern de Franco pretenia defensar-se d'un suposat atac a l'Europa nazi per part dels aliats (el que va ser el dia D, amb el desembarcament de Normandia, el 6 de juny de 1944, que s'estava preparant i postposant des de 1942), mobilitzant noves lleves i cridant de nou les antigues, abans de llicenciar-les definitivament, prop de la frontera i la costa, on està destinat el receptor de la carta.

Tot i que l'autor de la carta és optimista pel que fa a la recuperació del nom de l'Ateneu, l'estimada entitat i escola dels corresponsals, les esperances dels ateneistes igualadins van quedar definitivament frustrades l'estiu següent.

Volgut amic,

La teva postal va causar-me molta sorpresa doncs ignorava en absolut la teva incorporació. Tant és així que aquesta mateixa setmana pensava escriure't o telefonar-te perquè em procurassis entrades pels Campionats d'Espanya de Natació, als quals penso assistir, si no hi ha novetat, els pròxims dissabte i diumenge. No serà molt llarga aquesta carta, doncs vertaderament no sé que explicar-te de la per tu ja coneguda vida igualadina, que no és menys monòtona que la que tu portes en aquests paratges gironins malgrat que tu me la pintis d'una manera tant aburrida.

Per la Festa Major van estar aquí l'....., en i en amb permís; tots ells, com tu, estiuejants forçosos de les platges mediterrànies. Contents ells d'estar entre família i amics, que no pas molt satisfets dels al·licients habituals de la nostra Festa Major, doncs ja saps perfectament la nostra ciutat fins i tot amb això sol repetir-se més del que seria de desitjar. D'aquí ve la meva estranyesa de que trobèssis a faltar aquesta Festa, la qual inclús et diré que en alguns conceptes va ser inferior a altres anys. Pocs forasters, molts menys que anys passats, sense la típica i tradicional "moixiganga" -creus que és poc important això? -, un local d'èxit altres anys com és el Modern, fent sessions de cinema tots els dies, etc. Al Mercantil va actuar-hi Marc Redondo, el primer dia, amb "Romanza Húngara" i l'endemà una companyia de poc nom representà "La tabernera del puerto" i a l'Ateneu - saps que aquesta entitat tornarà a portar aquest nom dintre d'aquest mateix mes? - en Ricard Mayral amb "La Generala". Com pots veure aquest programa tant pot ésser el d'aquest any, com el de l'any passat o el d'ara fa vuit anys. En els balls del Sal·ló Rosa van actuar els Planas, de Martorell i l'Amadeu Rovira i al Mercantil la Ramon Evaristo i la Martin de la Rosa. I para de comptar, el demés ja pots suposar-ho: embelat, circ, castell de focs, etc.

Esportivament, però, no ens podem queixar; En Cèsar Morera (1) ens va portar altre vegada en Martín, acompanyat de l'Argila, en Gracia i en Betancourt, a reforçar l'Igualada contra l'Espanya Industrial. El camp va registrar el ple de consuetud, va guanyar l'Igualada (?) per 2-1 i l'Espanya Ind. va agradar molt. La carrera ciclista de 3es., 4es., i principiants va ésser un vertader èxit. Van sortir 25, però com veuràs més avall una vertadera selecció d'aquests futurs asos, amb en Ribé com a únic representant igualadí. L'Enrich no pogué participar i es dubta si ho podrà fer a la "Volta" -no sé si hauràs llegit que està inclòs a l'equip oficial del "Barça" per aquesta carrera- per culpa d'uns florencos. Això va treure molt d'interés a la carrera doncs el "pueblo" esperava veure'l actuar. Per la seva culpa el seu club es va quedar sense el mínim de 3 corredors que es necessitaven per puntuar pel Trofeu doncs, refiant d'ell el Barcelona solament va enviar en P.Mas i en Rubio. L'Espanyol va enviar un senyor equip (Blasco, Garcia Vinuesa, C. Sabater, Arnau, Pujadas, Vaqué i Gracia) i el Sans no es quedà pas gaire enrretra (Maneja, Avante, Macian, Benito i Solsona) però fou lleugerament inferior. Això sense comptar les altres "firmes" que vingueren individualment com en Molar (de Tortosa), en Tomasa (de Manresa), en Marian Martinez (de la Montjuich) i en Roca (de Granollers). La carrera constava d'una volta a Carme i dues a Ódena i els 60 kms. Els cobriren a més de 35 de promig. A la volta a Carme es va registrar una escapada de Molar, Tomasa i P.Mas mantinguda fins quasi el final de la carrera que varen ésser absorbits pels seus perseguidors, dels quals es va distingir molt en Blasco. Va guanyar a l'esprint en Pere Mas, del "Barça", el qual va agafar 6 ó 7 metres al pilot només en el tros que va de davant del Canaletes a davant del Nuria (2). Heus aquí uns esboç de classificació: 1.- Mas (3^a), 1h. 40 m. 2.- Molar (4^a) 3.- M.Martinez (3^a) 4.- Camps (3^a), Blasco (3^a), Garcia Vinuesa (4^a), Tomasa (4^a), C. Sabater (4^a), Macian (4^a), Arnau (3^a), etc. Per equips va guanyar l'Esapnyol (3).

Aquesta carrera junt amb la representació de la comèdia "La herida del tiempo", el segon dia a l'Ateneu, va ésser el que em va agradar més de la Festa Major. I això que ens van fer una porcada, com ja va siguent costum en aquesta població: estava anunciada la 1ª actriu del Teatre Nacional de Madrid, Ana Mª Noé, i van tenir les penques de no anunciar fins al moment d'aixecar-se el teló, que no havia pogut venir perquè estava malalta! Menys mal que es tracta d'una obra formidable, la qual em va complaure molt i que si no has vist et recomano pel dia que la puguis anar a veure. Val a dir que un 80% de públic va sortir completament a les fosques, era bo sentir els comentaris que hi feien alguns, n'hi havia per llogar-hi cadires. Pel que respecta a mi, i a molts, m'agradaria tornar-la a veure com més aviat millor. I heus ací com ja tens explicat, alt per alt, el que va ésser la nostra mai prou alabada Festa Major. Celebraria que la teva estada a la "mili" fos ben curta. Records dels amics i companys i dels meus familiars. Et saludo ben cordialment, Adresses dels companys esmentats en cartes anteriors, destinats a Masnou i Mallorca

Equip de futbol

Els futbolistes citats a la cinquena carta són alguns dels que apareixen en aquesta fotografia de la Festa Major d'Igualada de 1942.

(Pag 109 de l'Abans. Igualada, Recull Gràfic 1870-1965, ed. Edafós)

Amb el darrer relat de la nova vida social, sota el nou règim, entre línies ens adonem del dolor per algunes pèrdues tant de manifestacions populars (la de la Moixiganga) com d'espectacles de categoria.

Observi's la capacitat narrativa del remitent (que més endavant va fer de cronista esportiu), quan ens explica la carrera ciclista, i vegi's que es feien aleshores, igual que ara, comentaris de tot tipus sobre la Festa Major d'Igualada.

(1) Aquest és un dels personatges que reconeixen els lectors, no només els de més edat. El nom de Cèsar Morera seria erròni, segons ens informa el receptor de la carta i en realitat hi hauria de dir, Josep Mª Morera, el popular "Tio", fill del citat.

(2) Aquests dos cafés de la Rambla estan situats a l'actual establiment del costat del cine Saló Rosa i a la Caixa del Penedès

(3) Es manté l'error tipogràfic de l'original.